

restyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásokkal támogassátok egyházközösségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
 Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet váltani 10 ill. 25 évre. A családi urnahelyek megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely urnák száma	25 évre Ft, ÁFÁ-val	10 évre Ft, ÁFÁ-val
1	165.000.-	82.500.-
2	270.000.-	135.000.-
3	330.000.-	165.000.-
4	420.000.-	210.000.-
5-6	100.000.-	50.000.-
Családi urnahely örökmegváltásra!		1.000.000.-

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Pénteken az esti szentmise után egy óras **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra
 Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2012/2013-es tanévben

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsősok I. év)	Szerda ½ 5 óra
3. osztály (elsősok II. év)	Hétfő ½ 6 óra
4. osztály	Kedd 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6-7. osztály	Kedd ½ 6 óra
8-10. osztály (Kisifí)	Csütörtök 6 óra
11. o.-tól és egyetem (Nagyifí)	Szerda ½ 7 óra
Házassági hittan	hónap 2. péntek ½ 9
Felnőtt Katekézis	Kedd ½ 8 óra (páratlan hetekben)
Felnőtt Bibliaóra	Kedd ½ 8 óra (páros hetekben)
Nyugdíjas Klub	Hétfő 3 óra (páros hetekben)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. **A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.**

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu.

Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközösség lapja
 IX. évfolyam 8. szám (81.) - 2012. december

Karácsony:

A pásztortól a Pásztorig

Karácsony történetéből elmaradhatatlanok a pásztorok. Nem véletlenül. A születés híre a pásztoroknak szól a betlehemi éjszakában. A „pásztor” alakja a Biblia hagyományában nagyon hangsúlyos. Nem csak az állattartó nomád világ részeként, hanem mert olyan egyetem és élettel teli értékeket tesz meg, ami minden embernek szól. Elöl jár, gondot visel, összetart, valamiképpen életet is ad. Ezért Isten a messiási királyi házat is a nyáj mellől hívja el. Betlehemből Izáj gyermekei közül a pásztorkodó Dávidot keni föl királlyá. Ebben gyökerezik a kiválasztottság: hogy népének pásztorja legyen.

Ez a nemes lelki vérvonal húzódik végig az Ószövetségen, az igazak és a próféták életében, és valóban, csak az tudott megfelelni ennek a várokozásnak, aki maga is így imádkozott Istenhez a Zsoltárossal: „Az Úr az én pásztorom, nincs is semmiben hiányom...” Dávidtól hosszú idő telt el, míg beteljesedtek az idők, és

Isten elküldte Fiát, aki emberként született. Az egyik karácsonyi himnusz ezt így írja le: „Az égi kórus ünnepel,

dicséri Istent víg dala,
 a pásztorok közt megjelent
 a nagy Mindenség Pásztorja.”

Így jutunk el Dávidtól, a pásztortól a Pásztorig! A nagy Mindenség Pásztorja, a Teremtő Úr kijelöli magának a helyet, egy faluszéli istállót, ahol először veszik körbe emberek, pásztoremberek. Egy hadvezér főtisztjeit gyűjti maga köré haditervre, egy főorvos orvosait konzíliumra, a Mindenség Pásztorja pásztortársait hívja. Megjelenése nem felsőbbrendűségbe öltözik, mert ugyan-

ez a himnusz ezt is írja: „Nem bánja: szalmán fektetik; nem borzad: jászolba teszik. Ki táplál minden madarat, kevéske tejjel jólakik.” Bennünket is ilyen lelkületre hív, mert minden tanítványa tőle pásztortól elhivatottságot nyer. Áldott, békés Karácsonyt kívánok!

Márton atya

Felújított templomunk megáldása

2012. november 11-én sor került a várva várt eseményre: a templom bezárásának 139 napja után ezen a napon tartottuk az első szentmisét a felújított templomban, és 10 órakor a templombúcsú keretében áldottuk meg az új tetőszerkezetet és a megújult épületet. Az ünnepi misét Dr. Kránitz Mihály celebrálta, a PPKE Hittudományi karának tanszékvezető professzora, Márton atyával és Szigetvári Imre atyával. A misén közösségünk Szent Imre kórusa énekelt Joó Enikő karvezető vezényletével. Az áldozás után Márton atya pár szóval felkonferálta a templom-áldást, majd a papság néhány ministránssal az oltár elé vonult. Márton atya szólította az építkezésben fő szerepet játszó személyeket, a generálkivitelező Imottom Kft. ügyvezetőjét, Lucsánszky Lászlót, Igaz András építésvezetőt, Bardócz Júlia műszaki ellenőrt, az elektromos felújítást végző Bemo Bt. képviselőjében Benis Antal gyáli vállalkozót, és a festési munkákat összefogó Lénárt Istvánt. Köszöntésük után következett a templom-megáldás, melynek ritusa a következő volt:

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Kedves Testvérek! Az elmúlt hónapokban megújult ennek a közösségnek a temploma. Ne feledjétek azonban, hogy Isten elsősorban a lelkek köreiből emel magának hajlékot, ahogyan Szent Pál írja: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, és Isten Lelke lakik bennetek? Azt pedig, aki Isten templomát lerombolja, lerombolja az Isten. Mert Isten temploma szent, s ti vagytok az. (1Kor 3,16). Kérjük ezért Isten áldását a közösségre és a felújított templomra.

Könyörögjünk! Istenünk, mindenható Atyánk: Köszönjük, hogy egybegyűjtöttél bennünket a mai ünnepen. Köszönjük neked elődeinket, akik templomot építettek neved tiszteletére. Köszönjük mindazok munkáját, akik azért fáradoztak, hogy újra szép legyen ez a kőből épült régi templom. Legyen áldásod ezen a Neked szentelt házban, amelyben híveid egybegyűlnek. Segíts minket, hogy élő kövekből építhessünk Neked tetsző Egyházat; házat, hazát, országot és életet. Add, hogy ne némuljon el soha a Téged dicsérők éneke. Add, hogy lélekben megerősödve térhessen otthonába mindenki, aki ezen a helyen szívét hozzád emeli. Áldunk és magasztalunk jószágodért, Mennyei Atyánk, a Szentlélekkel együtt, Krisztus, a mi Urunk által! Ámen.

Majd Mihály atya szenteltvízzel meghintette a templom négy sarkát.

A szentmise után a szentély előtti vetítőtáblán állítottak fel, és egy 14 perces videó összeállítást néztünk meg arról, hogy hogyan tartottuk a szentmisét hónapokig a baptista imaházban, a kastélydombi Altalános Iskola aulájában és a református templomban. A videó elkészítéséért hálás köszönet Szekulesz Juditnak és Csernyus Mártonnak. Végül egy négy perces vetítést lát-

Tőle, megbántjuk. Hogy ünneplésünk tökéletes és örömteli legyen, szükségünk van arra, hogy kiengesztelődjünk azok-

kal, akiket megsértettünk, jelen esetben Istennel, aki minden percét és emberi kapcsolatát az életünknek átszövi, így elég sok alkalommal ellenkezőjét tesszük, mint amit az Ő szeretete diktál. Teljes és őszinte örömhöz elengedhetetlen, hogy a lelkiismeretvizsgálatban megbeszéljük vele mindazt, amit akaratlanul vagy szándékosan vétettünk. Erre szólít fel a pap felszólítására: „Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, és bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepezhessük az Úr szent titkait!” A bűnbánati ima szövege kifejezi, hogy a bűn sokféle formában nyilvánulhat meg: gondolatban, szóban, cselekedetben és mulasztásban. Bűnbánatunkra nem Istennek van szüksége, hanem nekünk. Isten megbocsát, mindig így tesz, nem neki van szüksége arra, hogy a mellünket verve „zokogjunk”, hanem nekünk van szükségünk arra, hogy megfürdjünk ebben a tisztító fürdőben, és már csak azért is, mert a kiengesztelődés művészetét állandóan tanulnunk kell. A bűn megvallásával gőgünk és egoizmusunk aláztá szelődül, segítségével felis-

merjük tökéletlenségünket, hogy egyedül nem tudunk megváltozni és jók lenni. Szükségünk van támogatókra és segítőkire, Szűz Mária és a szentek személyében, és végül testvéreink imájára. Bűnvallomásunk önmagában még nem elégséges, nem tudjuk elfelejteni sem a magunk tetteit, sem mások velünk szemben elkövetett vétkeit, sok sérelmet hordozunk, ezért kérnünk kell az Úr irgalmát az „Uram, irgalmazz” imával. Nem azt kérjük ezzel, hogy igazságos legyen, mert ha ezt kérnénk, nem lennénk érdemesek a bocsánatra. Irgalmazni annyit tesz, mint eltörölni, elengedni a bűn megérdemelt büntetését. A Kyrie (Uram irgalmazz görögül) háromszor hangzik fel. Szólítjuk az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Az „Uram” megszólítás kifejezi, hogy Isten felettünk áll, az ő kezében vagyunk, és azt tehet velünk, amit csak akar. Jézus arra tanít, hogy ahogy az Atya cselekszik velünk, úgy kell nekünk is egymással cselekednünk, irgalmasságot gyakorolnunk, nem beletörődve a rosszba, a jót cselekedve. *Marcsi*

Plébániánk honlapcíme:
www.pestszentimre.plebania.hu
 Hírek, fényképgalériák és ismertető!

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sek-

Csillogó szemekkel vágtak, ragasztottak, rajzoltak szívecskét, virágot és írták a szavakat: „Örülök”, „Köszönöm”, „Szeretek.” Jó volt nézni őket. Jó lenne eltanulni tőlük. Szeretném minden nap kimondani ezek közül legalább az egyiket! És a tábor fénypontjaként a dobozokból kivett kb. 20.000 szálból álló gyufakupacot este meggyújtottuk az udvaron. A gyufaszálak szépen lassan adták át a lángot egymásnak, és egyre nőtt a világosság, ahogyan Adventben is.

Czinege Kati

„Az őszi alsós minitáborban a gyermekek szüleinek készítettek adventi naptárat. A kartonból ragasztott domboldalon nagy subás juhász terelgeti 12 bárányát, a gyufásdoboz báránykák hasa pedig mind 2 zsebet rejt, bennük gyermekünk szeretetének, hálójának egy-egy jelével. Bevallom, nem csak meglepődtem, de némelyiket meg is könnyeztem, Dombi meg lopva figyelte rajtunk a hatást. A kedvencem ez volt: „Mindig szeressétek egymást!”

F. Dani

ADIT

A hit öröme! Ezt a jelmondatot választották idén az adventi ifjúsági találkozóra. Sorokság-Újtelepen voltunk jó néhány fiatallal. Rég nem voltam már

ADIT-on, így sok volt az ismeretlen arc, ami egyrészt elszomorított, más részről

még inkább fellelkesített és okot adott az öröme. Közös éneklés, kis lelki ráhangoló, játékos állomások, rövid megosztások, tanúságtétel és a szentmise. Mindmind ok az öröme. Hitünk megélése a közösségben mindig fontos volt számomra, ezért hálás vagyok, hogy igent tudtam mondani a hívásra, hogy ott legyek csütörtökön. Ilyenkor az elcsendesülést többre értékelem, mint amikor egyedül vagyok a szobámban, bár nem tudom eldönteni, hogy ilyenkor könnyebb vagy nehezebb Istenre figyelni, de mindenképpen nagyobb élmény. Meghallani, hogy mit is akar nekünk mondani, nem könnyű, főleg ha ott van a fülhallgató a fülünkben... Azt ADIT-on az utolsó állomáson azt a feladatok kaptuk, hogy párosával vezessük egymást, először kézen fogva, majd csak szavakkal, vagyis úgy, hogy a másikat a nevének szólítjuk. Természetesen a vezetőnek csukott szemmel kellett a vezetőjére figyelni. Ezt a feladatot nem találtam nehéznek, szeretem is az ilyen bizalomjátékokat, csak arról feledkeztem meg, hogy elég sok pár volt rajtunk kívül, így a zaj is nagy volt körülöttünk, és igencsak figyelni kellett, hogy honnan, melyik irányból jön az az EGY hang, amire nekem kell összpontosítanom, és hová irányít, hová vezet engem. Jó élmény ismét a fiatalok között lenni, adventre készülni, a Megváltó születését várni!

B. Gabi

Lelkiéletre hangolva (3.)

Liturgikus rovatunkban elérkeztünk a bűnbánathoz. Bár a keresztségünkkel pont arról tanúskodtunk, hogy Krisztushoz tartozunk, Ő él bennünk, és az Ő akarata szerint élünk, most azonban mégis azt látjuk, hogy sokszor elszakadunk

tunk az építkezés képeiből, amiért Pálfalvi Lászlónak köszönet. A híveket a templom-kapuban pogácsa és forró tea várta.

Templomtakarítás

November 8-án a tanácsteremben megtartott reggeli szentmise után lelkes takarítóbrigád gyűlt össze munkára készen, hogy nekilássunk a templom takarításának. Amikor átmentünk a templomba, többen a szívükhöz kaptak, mert nem számítottak ilyen látványra. A dolog valóban reménytelennek tűnt. Az állványzat az oszlopoknál még 4 m magasán állt, igaz, a munkások már javában bontották, kisebb törmelék-kupacok itt is, ott is, és minden belepve ujjnyi vastag porral. Amint nekiállt valaki a söprésnek, sűrű felhőkben kezdett szállni a finom vakolatpor. Hogyan lesz ebből vasárnapra ünnepi tisztaság? De legyőztük magunkban a kicsinyhitűség kísértését, és nekiálltunk. Felsepertünk, letöröltünk egyszer, kétszer, sokszor, hogy újra előlről kezdjük. Az órák múltak, míg látható lett az állhatatosság eredménye. És láss csodát, késő délutánra a durva takarítás nagy részével végezni tudtunk. Nem volt a templomnak olyan eldugott sarka vagy centimétere, amit ne érintett volna

takarító kéz. Pénteken reggeltől folytatódott a munka, most már a finom takarítással, és kezdtük kihordani és

egyenként lemosni a raktárakba bezsúfolt berendezési tárgyakat. Délután a bútorok, szobrok nagy részét a helyükre tettük, a szentély visszanyerte liturgikus szépségét. Szombaton délelőtt a végső simítások maradtak, a szőnyegek kerültek a helyükre, terítők az oltárra. És kora délutánra már azt kellett néhány jelentkezőnek mondanunk, hogy elfogyott a munka, a templom készen áll! A három nap alatt több mint 40-en vették fel a seprűt, törlőrongyot hosszabb-rövidebb időre, sokan egész napjukat szánva rá. Nagy-nagy köszönet közösségünknek, hogy ilyen sokan szívügyüknek érezték megújult templomunkat, és kétkezi munkával segítették megszépülését.

Tanúságtétel

Olyan öröm van a szívemben, hogy feltétlenül ki kell árasztanom nektek is! Egy fantasztikus hétvége volt ez, és egy halom jó dolog történt velem. Előző héten plébánosunk felhívott, hogy ta-

nácsot kérjen a felújított templom hangrendszerének kábelezésével kapcsolatban. Nos a dolog odáig fajult, hogy a villanyszerelők behúzták a kábeleket a falba, ahogy mondtam, én meg vettem egy halom csatlakozót, szerelődobozt, meg egy szekrényt az erősítőknék. Szombaton odaszállítottam a cuccot, aztán bevettem magamat a műhelyembe, fúrtam, faragtam a csatlakozó dobozkat. Majd átmentem a templomba, el-

kezdttem egy kedves cimborámmal együtt szerelni. Ő fúrta a dobozkat a falra, aztán hazament. Én az akusztikát terveztem meg, és kötöttem be mindent a megfelelő áramkörbe, meg az erősítőket élesztettem újra. Este 6-kor kezdtem, és 7-re be is fejeztem mindent. Azaz reggel 7-re! És minden teljesen jól működött. 8-kor kezdődött már az első szentmise. "Just in time" Aztán mi is voltunk szentmisén a családdal. Kórusunk szépen énekelt, szinte hiba nélkül, ami kicsit meglepett, mert a basszusban volt valaki, aki hullafáradt volt Délután hatalmasat aludtam a fiammal, na az nagyon jól esett, végül vettem egy nagy levegőt, és felszereltem egy polcot, egy törölközőtartót meg egy csaptelepet a mosókonyhába. Összességében: olyan jó érzés, mikor "igazán hasznosnak" érzem magamat! Annyian segítettek már a közösségből a templom felújítása során,

én meg már szégyelltem magamat, hogy nem tudtam semmibe beleszállni, mert mindig rohantam valahová. Hát most úgy látszik, Isten megérezte, hogy mit érzek, és jócskán bepótoltatott velem mindent. Köszönöm Neki ezt az érzést, és a rengeteg áldást, mert minden nagyon flottul ment, fennakadás nélkül.

Bihari Gábor

Valóban köszönjük Bihari Gábornak a búcsú előtti „éjszakai műszakot”, a hangtechnika és a vetítés beüzemelését, és hogy az ünnepen hallható is volt minden.

Elsőáldozás

Az idei tanévben egyházközségünkben tizenhét alsó tagozatos gyermek készült elsőáldozásra. Tizenhét izgómozgó, huncutságtól csillogó szemű, tudásra szomjas, öntudatos hittanosom várt minden kedden este a cserkészházban. Hittan órára jöttek, hétről-hétre, kitartóan. Több minden is összekötötte őket. A Mennyei Atya feléjük áradó kegyelmén kívül a Róla szerzett tudás, ami lassacskán a gondolataikat is átítatta, valamint az egymáshoz való ragaszkodás. Nem mindig volt könnyű velük,

estére a széken már nehezen ültek meg, beszélni is mindig egyszerre szerettek volna. A belőlük áradó életöröm azonban lenyűgözött, sokat tanultam tőlük.

Templomunk felújítása miatt a megszokott időponthoz képest idén egy hónappal eltolódott az elsőáldozás. Október végére már a gyerekeken is éreztem egyfajta türelmetlenséget. Az

ünnep előtti napon gyónással készítették elő szívüket, lelküket a Jézussal való találkozásra. November 18-án, egy héttel azután, hogy közösségünk visszaköltözött a felújított templomba, felvirradt a nagy nap. Hittanosaim üdén, fehérbe öltözve, szokatlanul csendesen vártak reggel. Ahogy néztem fegyelmezett bevonulásukat a templomba, égő gyertyával a kezükben, elszorult a szívem. Arcukon meghatottság és riadtság elegye tükröződött.

A szentmise megindító volt. A gitáros kórus zenei szolgálata, Márton atya melegsívű szavai, a gyerekek fegyelmezettsége, elmélyült figyelme kerek egészt alkotott. A ministránsok átszellemült arcára is öröm volt ránézni. Akkor döbbsentem rá, hogy sokkal közelebb állnak a szívemhez, mint gondoltam volna. A szeretet, amit aznap kaptam tőlük és családjajuktól, életem végéig elkísér. Szívemből remélem, hogy mind a tizenhét bárányunk hűséges marad Pásztorához ezután is, és egymás iránti összetartozásuk is töretlen marad!

Sz. Judit

Alsós minitábor

Az idei évben a szokásosnál később, november utolsó hétvégéjén tartottuk alsós minitáborunkat Vámosmikolán 17 gyermek részvételével. Többen közülük először – de reméljük, nem utoljára – jöttek velünk táborozni. Ennek érdekében a hétvégén kétféle „ajándékot” is készítettünk a szülőknek láb- és kézműves foglalkozások keretében. Szombat délelőtt volt a „lábműves” foglalkozás, ami tulajdonképpen egy gyönyörű erdei túrát jelentett. A gyermekeknek úgy kellett végigmenni az erdészeti úton több kis barlangot is útba ejtve, hogy a cipőjüket lehetőleg teljesen eláztassák, a nadrágjukat pedig legalább térdig összecsúszassák. Én eleinte kicsit kételkedtem benne, de végül mindannyian nagyon leleményesen megoldották a feladatot! A legkreatívabbak még a kabátjukat is kidíszítették, ezzel hozzásegítve szüleiket az áldozatos szeretet gyakorlásához.

A délutáni kézműves foglalkozáson pedig gyönyörű adventi naptárakat készítettek szüleiknek gyufásdoboz-testű báránnyakkal és pásztorukkal. A skatulyákba advent minden napjára elrejtettek egy kedves rajzot vagy mondatot, amivel kifejezik szeretetüket szüleik számára.